

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno autora: Jan Týfa

Název práce: Legitimita povinného očkování proti onemocnění Covid-19: Je zásah státní moci ospravedlnitelný?

Jan Týfa se ve své práci zaměřuje na otázku svobody a opatření, které přijímala vláda v důsledku boje s pandemií onemocnění Covid-19. Zcela konkrétně se autor práce zaměřuje na „ospravedlnění[m] povinného očkování proti onemocnění Covid-19 ze strany státu, kvůli kterému by mohlo dojít k porušování konceptu svobody na základě principu svobody liberální demokracie, a to v rovině individuální svobody a budu se rovněž zabírat ospravedlněním v rovině principu kolektivního dobra, kdy analýza bude postavena na uzákonění povinného očkování proti onemocnění Covid-19, konkrétně zda by tento krok byl ospravedlnitelný a v jakém případě“ (str. 11), přičemž výzkumnou otázku formuluje následujícím způsobem: „zda by uzákoněním povinného očkování proti onemocnění Covid-19 v České republice, případně i v dalších liberálně demokratických zemích, bylo ospravedlnitelné z pohledu individuální roviny svobody z pohledu jedince, případně podle konceptu kolektivního dobra na základě společenského souhlasu“ (str. 12).

Téma Covidu-19 je stále velmi aktuálním tématem mnoha vědních oborů, včetně sociálně vědních. Jedná se o téma, které rezonuje nejen v odborných diskusích, ale především ve veřejné diskusi, resp. ve veřejném diskursu, a to s akcentem na to, zda byla opatření přijatá vládou (případně zamýšlená opatření) legitimní, či nikoliv. V tomto ohledu se tedy jedná o otázku aktuální, byť otázku, která je předmětem řady prací, nejen odborných. Kromě výše uvedeného se rovněž jedná o téma, které je na bakalářskou úroveň náročné na zpracování. Jan Týfa se s danou problematikou vypořádává vcelku přesvědčivě, přesto mám k jeho práci několik komentářů. Nejdůležitější komentář směřuje k zarámování práce. Podle tématu a úvodní části, ve které autor představuje téma své práce, je zřejmé, že se jedná o práci normativně-ontologickou a nikoliv empiricko-analytickou. Přesto autor v mnoha částech práce postupuje a explicitně na to odkazuje, jako kdyby se jednalo o práci empiricko-analytickou. To je patrné již z formulace výzkumné otázky (viz výše), která se ptá, zda lze ospravedlnit očkování buď z jedné nebo druhé pozice. Nevysloveným tak zůstává, z jaké pozice kolega bude dané ospravedlňovat, tj. jaká jsou kritéria, dle kterých kolega posoudí, zda je zavedení povinného očkování ospravedlnitelné, nebo nikoliv. Z práce místy nabývám dojmu, jako by existovala nějaká neutrální (objektivní) kritéria, dle kterých by to bylo možné posoudit, přičemž je jasné, že kolega analyzuje, jak by z jedné a z druhé pozice šlo povinnost očkování obhájit. „Ona neutrální“ kritéria (která nejsou nikdy zmíněná) pak mohou u čtenáře vzbudit očekávání, že práce bude empiricko-analytické povahy, kde autor analyzuje data (tj. objektivně existující fakta, viz str. 14). K tomuto pochopení navíc silně přispívá závěrečná kapitola, která přináší „srovnání“ několika členských zemí Evropské unie. Není mi však zcela jasné, k čemu takto pojatý závěr slouží, na co chce autor tímto srovnáním poukázat. Pakliže se má jednat o naplnění cíle „komparovat ospravedlnění případného uzákonění povinného očkování proti onemocnění Covid-19 ze strany vlád v liberálně demokratických zemích na základě konceptu základního principu svobody liberální demokracie z pohledu individuální svobody a kolektivního dobra s prvky pozitivní a negativní svobody“ str. (12)), pak text, který je v Závěru, nelze považovat za naplnění cíle. Navzdory výše uvedenému však oceňuji, že autor práce nastudoval a srozumitelně podal takto složité téma.

Otázky:

- 1) Na základě čeho usuzujete, že by mohl existovat vztah mezi důvěrou v EU a důvěrou v očkování proti onemocnění Covid-19 (str. 55)?

I přes výše uvedené práce odpovídá z hlediska obsahu i zpracování obvyklým standardům kladeným Katedrou politologie FF UHK na bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

Datum a místo

Podpis: